حق با شماست

info@jamejamonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#دانشگاه-دور

روزبهانی از بروجرد:

ساخت دانشگاه‌ها در بیرون شهر باعث افزایش هزینه‌های رفت‌وآمد دانشجویان شده و متاسفانه این موضوع برای بانوان نیز دردسر بیشتری دارد.

#اتوبوس-دست‌دوم

اعظمی از تهران:

واردات اتوبوس‌های دست دوم از کشورهای دیگر ضربه و خیانت به تولید داخلی است و این‌که این اتوبوس‌ها آیا ایمن و مورد تایید سازمان استاندارد است؟

#مسافربر-مزاحمت

نجفی از تهران:

مسافربران شخصی با پلاک شهرستان در روبه‌روی مترو میرداماد علاوه بر سروصدای زیاد باعث مزاحمت برای تاکسی‌داران نیز می‌شوند، لطفا رسیدگی شود.

#بازار-تقلب

هدایتی از تهران:

متاسفانه روغن موتورهای تقلبی و بی‌کیفیت که با بسته‌بندی معتبر در بازار فروخته می‌شود علاوه بر ضرر و زیان به خودرو و محیط‌زیست، جان انسان‌ها را نیز به خطر می‌اندازد.

#صادرات-مردم

کرد از تهران:

صادرات بی‌رویه اجناس و کالاها از کشور چه به‌صورت قانونی و چه قاچاق که فقط با هدف ارزآوری صورت می‌گیرد، مصرف‌کنندگان داخلی را با مشکلات فراوانی روبه‌رو کرده است.

#قاچاق-دام

بوجار از ایلام:

قاچاق دام زنده همان‌طور که مسؤولان نیز اعلام کردند باعث گرانی گوشت قرمز شده است و متاسفانه هیچ اقدامی بابت جلوگیری از این تخلف صورت نمی‌گیرد و تنها راه‌حل دولت واردات است.

#پمپ-بنزین

زاهدی از تهران:

با این‌که اتوبان همت یکی از طولانی‌ترین اتوبان‌های پایتخت است، ولی کمبود جایگاه سوخت در این اتوبان باعث مشکلاتی برای رانندگان شده است.

#بوی-دریاچه

فرهادی از تهران:

بوی تعفن و نامطبوع دریاچه خلیج فارس برای ساکنان و شهرک‌های مسکونی خلیج فارس آزاردهنده و غیرقابل تحمل شده است، از شهرداری محترم درخواست رسیدگی به این دریاچه را دارم. این در حالی است که تهران با کمبود منابع آب نیز روبه‌روست.

یک گروه فرهنگی برای فرزندان شهدای مدافع حرم جشن تولد گرفت

شمعی روی مزار، شمعی روی کیک

بخشی از هدایایی که در این جشن بین بچه‌ها توزیع شد

مینا مولایی

جامعه

همزمان با میلاد حضرت زینب(س)، روزی که روی تقویم روز پرستار نام گرفته، یك گوشه از کشورمان یك جشن تولد متفاوت‌تر از بقیه جشن تولدها برگزار شد؛ تولدی که مثل خیلی از تولدها هم کیك داشت، هم شمع و هم بادکنك‌های رنگی، اما هیچ‌کدام از آن جمع ۱۸ نفره‌ای که روی صندلی و مقابل جمعیت، روبه‌روی کیك تولد نشستند و در هیاهوی زیاد تولدشان جشن گرفته شد، تولد واقعی‌شان نبود! تفاوت ماجرا هم دقیقا همین جا بود، همین جا که درست در روز تولد حضرت زینب(س)، برای بچه‌هایی جشن گرفته شد که همگی فرزندان شهدای مدافع حرم حضرت زینب(س) بودند، بچه‌هایی که پدرانشان ارادت خاصی به حضرت زینب(س) داشتند آن‌قدر که کیلومترها آن طرف‌تر از مرزهای کشورمان برای دفاع از حرم حضرت زینب(س)، به جنگ با تکفیری‌ها بروند و یك گوشه از خاك سوریه، جایی مثل خان طومان، لاذقیه، شهرك العیس، دیرالزور، درعا یا دمشق، آسمانی شوند و دیگر برنگردند. این تولد متفاوت، شب میلاد حضرت زینب(س) و به همت تعدادی از بچه هیاتی‌های شیراز، سومین حرم اهل بیت(ع) برگزار شد، بهانه‌ای که باعث می‌شود پای حرف‌های سیدغفار حسینی بنشینیم، کسی که می‌گوید یکی از خادمان این هیات است.

آقای حسینی از ماجرای تولدی که برای بچه‌های شهدای مدافع حرم گرفتید بگویید، با چه هدفی این کار را انجام دادید؟

واقعیتش این که تا وقتی جنگ در سوریه داغ بود، همیشه نامی از این شهدای مدافع حرم برده می‌شد، اما از وقتی که آتش جنگ در سوریه رو به خاموشی رفت، از این شهدا هم که حق بزرگی به گردن همه ما دارند کمتر نام برده شد، برای ما بچه هیاتی‌ها هم بحث همین بود که ارتباطمان با خانواده این شهدا و فرزندانشان قطع نشود و یاد و خاطره این شهدا و رشادت‌هایشان را زنده نگه داریم و در این بین کاری هم بکنیم که بچه‌هایشان احساس تنهایی و فراموشی نکنند. چراکه اگر امروز ما امن‌ترین کشور خاورمیانه هستیم و با آرامش کنار خانواده‌هایمان زندگی می‌کنیم، همه را مدیون رشادت و از خودگذشتگی این مدافعان حرم و بقیه رزمندگان هستیم. برنامه تولد را هم در همین راستا تدارك دیدیم و خوشبختانه خیلی‌ها برای برگزاری این جشن پای کار آمدند. البته این دومین سالی است که ما برای این بچه‌ها تولد می‌گیریم.

درباره جشن بگویید، چندتا از بچه‌ها دعوت بودند؟

از جمع شهدای مدافع حرم استان فارس که بیش از ۶۰ شهید هستند، بعضی‌ها مجرد بودند، بعضی‌ها هم متاهل بودند و فرزندی نداشتند و در نتیجه ما برای ۱۸ بچه که پدرشان شهید مدافع حرم بود تولد گرفتیم، بچه‌هایی که همگی زیر ۱۴ سال بودند، اما فکر کنم حدود شش نفر دیگر هم بالاتر از ۱۴ سال بودند که در جشن ما حضور نداشتند و در مجموع خانواده ۳۰ شهید مدافع حرم در این مراسم حضور داشتند.

چه کسانی به جشن تولد فرزندان شهدای مدافع حرم دعوت شده بودند؟

همه مردم، این جشن در مجتمع شلمچه در خیابان زند برگزار می‌شد و با این‌که ما اصلا دعوت نامه رسمی برای هیچ نهاد یا ارگانی نفرستادیم و فقط به پخش پوستر تولد در فضای مجازی اکتفا کردیم، تمام ظرفیت ۲۰۰۰ نفری سالن پر شده بود از جمعیتی که فارغ از مقام و منصب و... خودشان داوطلبانه می‌خواستند در این شادی شریك باشند، حتی اگر مسؤولی هم در این جشن حضور داشت خودش آمده و بین مردم نشسته بود.

پس برنامه کاملا خودجوش بوده؟

بله دقیقا، بگذارید این طور بگویم که مثلا ما برای ایاب و ذهاب این خانواده‌ها فراخوان زدیم و از راننده‌های متعهد دعوت کردیم که در این کار با ما شریك بشوند و خوشبختانه خیلی‌ها داوطلب شدند، سر ساعت مقرر به در خانه این خانواده‌ها رفتند، آنها را به مراسم رساندند و بعد هم دوباره به خانه برگرداندند. یا مثلا کار نورپردازی جشن را که خیلی ویژه برگزار شد، گروهی به عهده داشتند که به صورت حرفه‌ای در مجالس کار نورپردازی می‌کنند، اما اینجا به صورت دلی حضور داشتند و واقعا هم از این کار احساس رضایت می‌کردند.

بچه‌ها خبر داشتند قرار است برایشان تولد بگیرید؟

نه اصلا. ما بچه‌ها را غافلگیر کردیم و از ماجرای تولد چیزی به خانواده‌هایشان نگفته بودیم و این تفکر وجود داشت که فقط جشن میلاد حضرت زینب(س) است. برنامه هم به این منوال بود که بعد از این‌که سالن پر از جمعیت شد، این خانواده‌ها در حالی که سرود معروف «زکودکی خادم این تبار محترمم، چونان حبیب مظاهر مدافع حرمم» وارد سالن شدند و مورد استقبال شدید حضار هم قرار گرفتند. بعد هم بچه‌ها به اتاق گریم منتقل شدند تا با گریم‌های کودکانه روی سن برگردند و در این بین مراسم تجلیل از خانواده‌ها برگزار شد، اول مادران شهدا دعوت شدند و بعد هم همسرانشان که واقعا اسوه‌های صبر و ایثار در این روزگار هستند. بعد از این تجلیل‌ها نوبت به بچه‌ها رسید.

چند تا از این بچه‌ها دختر و چند تا پسر بودند؟

در مجموع ما برای ۷ دختر و ۱۱ پسر تولد گرفته بودیم که پنج نفر از آنها از خانواده شهدای فاطمیون شیراز و بقیه هم از خانواده شهدای ایرانی مدافع حرم بودند، اما تولد برای همه مشترك بود. برای تك‌تك‌شان به صورت جداگانه کیك سفارش داده بودیم و روی هر کیك تصویر خودشان چاپ شده بود، وقتی نوبت جشن تولد بچه‌ها شد، چراغ‌های کل سالن را خاموش شد و بچه‌ها با آهنگ تولدت مبارك وارد سالن شدند، بعد هم چراغ‌ها روشن شد و هرکسی مقابل کیك خودش ایستاد و واقعا فضا و جو شاد و خاطره انگیزی بود. بعد هم که نوبت به اهدای هدیه به بچه‌ها رسید که برای همه آنها تا سقف ۱۵۰ هزارتومان اسباب بازی ایرانی و تولید ملی تهیه کرده شده بود.

درباره گروهی که متولی اجرای این کار قشنگ بود، یعنی بچه هیاتی‌های سومین حرم اهل بیت(ع) هم توضیح می‌دهید؟

بله. این گروه متشکل از چند هیات فعال شهر است، اسمش را هم از بیانات رهبر انقلاب که از این شهر با عنوان «سومین حرم اهل بیت(ع)»، یاد کرده‌اند، انتخاب کردیم. اما اسم مجموعه هیات ما کافه شهداست که مسؤول انجام فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی در مناسبت‌های مختلف در سطح شهر است، اصل برنامه‌های ما غروب روزهای جمعه در گلزار شهدای شیراز است با پذیرایی ویژه از حاضران در گلزار شهدا با هات چاکلت و کاپوچینو. حتی یك بار هم ۳۰۰۰ لیتر هاتچاکت در سطح شهر بین مردم توزیع کردیم. در ایام خاصی مثل ماه مبارك رمضان هم در یك گوشه از شهر پاتوق داریم، همراه با جزءخوانی قرآن کریم، نماز جماعت و پخش افطار بین ۳۰۰ نفر از مردم. اعضای هیات هم همگی جزو جوانان پایه کار شهر هستند از ۱۶ سال تا هرسنی که شما جوان حساب کنید.

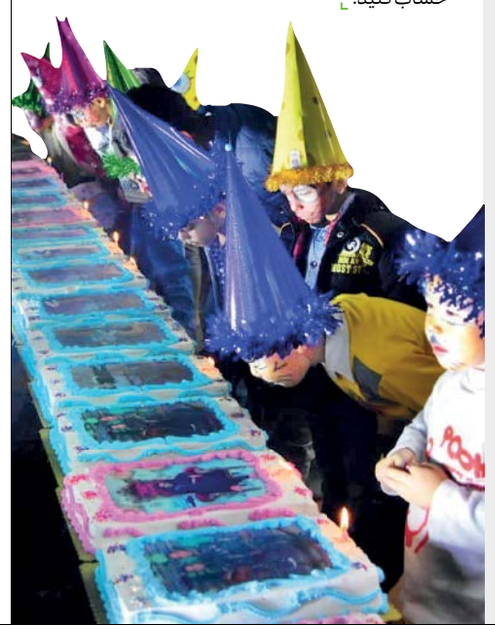

زندگی+

رزمنده‌ای که مدافع حرم شد

رضا رودکی از کهنه سربازهای جنگ است، از همان‌ها که وقتی جنگ شروع شد، بی‌توجه به سن و سال، پا به جبهه گذاشته و شده یکی از آن ۱۴ ساله‌هایی که اسلحه به دست گرفتند و مقابل دشمن ایستادند. این ایستادگی و مبارزه برای او ده سال طول کشیده، روزهایی که درباره‌اش می‌گوید: «جنگ بود دیگر، همه می‌رفتند، همه واجب می‌دیدند که در جنگ شرکت کنند، من هم یکی از همان مردم بودم و حتی دو سال هم بعد از قطعنامه در جبهه ماندم، چون ضرورت داشت بمانیم و از کشورمان دفاع کنیم.»

این رزمنده قدیمی البته یکی از مدافعان حرم کشورمان هم هست؛ مردی که چندماهی را در جبهه سوریه علیه تکفیری‌ها و در دفاع از حرم جنگیده و با تعداد زیادی شهدای مدافع حرم شیراز همرزم بوده، او البته یکی از مهمان مراسم جشن تولد فرزندان شهدای مدافع حرم هم بوده، اتفاقی که درباره‌اش می‌گوید: «من همه این بچه‌ها را می‌شناسم، خانواده‌هایشان را می‌شناسم، خیلی از بچه‌هایی که از شهید شدند از دوستان و همرزمان قدیمی من بودند، مثلا در همین مراسم من همسر سردار شهید عبدا... اسکندری را دیدم، این شهید از رفقای ۳۰ ساله من بود. ما با هم همکار بودیم، سردار اسکندری وقتی رفت سوریه، دو روز بعد سرش بالای نیزه بود، داعشی‌ها گفتند سر سردار ایرانی را بریدیم، همه جا به این افتخار می‌کردند و این سر را بالای نیزه در شهرهای سوریه می‌چرخاندند و جایزه جمع می‌کردند. من در دوران دفاع مقدس در همه جنگ با ایشان بودم و یك کلام بگویم که خیلی مرد خوبی بود.»

برای این رزمنده قدیمی هم ضرورت حضور در سوریه به یك هدف بزرگ می‌رسد، به این‌که دفاع از اسلام مرز نمی‌شناسد؛ هدفی که انگیزه خیلی‌ها شد برای حضور در سوریه و آسمانی شدن‌شان.

یادداشت

احسان بیات

روان‌شناس کودك و نوجوان

با کودکان بیش‌فعال چه کنیم؟

امروزه شاهد افزایش آگاهی درباره آسیب‌ها و اختلالات روانشناختی در سطح جامعه هستیم که این امر موجب شده برخی افراد بدون علم کافی اقدام به تشخیص اختلال و حتی اعلام آن به دیگران کرده و از تبعات این کار به طور کلی ناآگاه هستند.

دیوید روزنهان، روانپزشک (۱۹۷۳) طی گزارشی که به طور مکرر در پژوهش‌های روانشناختی به آن اشاره می‌شود (معقول بودن در اماکن نامعقول) چنین می‌نویسد:

این القاب که از جانب درمانگران و متخصصان سلامت روان به افراد نسبت داده می‌شود به همان اندازه که روی درمانجو تاثیر گذار است بر خویشاوندان و دوستان وی نیز بسیار تاثیر می‌گذارد و این امر نباید هیچ‌کسی را که تشخیص در مورد وی اجرا شده دچار تعجب کند، تشخیصی که برای همگی آنها نوعی پیشگویی صادقانه به شمار می‌رود. سرانجام درمانجو خود نیز این تشخیص را می‌پذیرد و مطابق با معانی فراتر و انتظارات بعدی آن رفتار می‌کند. (اخلاق در روان‌شناسی و مشاوره - پاپ - ملبا و اسکوئز- ترجمه کیانوش زهرا کار و دیگران - نشر ارسباران - ۱۳۹۱). البته باید توجه داشت متاسفانه این موضوع (القاب) در کشور ما توسط افراد غیرمتخصص و گاهی ناآگاه نیز استفاده می‌شود.

نمونه بارز این موضوع بیش‌فعالی ADHD در کودکی است که درباره آن اطلاع‌رسانی زیادی انجام و باعث شده برخی والدین و متولیان آموزش و پرورش برچسب این اختلال را به هر کودکی که کمی شلوغ باشد بزنند غافل از این که این کار می‌تواند در برخورد اطرافیان کودك با او تاثیر بگذارد و باعث سوگیری در رابطه با کودك شود. به طور مثال در مهمانی‌های خانوادگی ممکن است کودك با خشونت مواجه شود یا مربی مهدکودك یا معلم ابتدایی نسبت به این کودك سوگیری داشته و از برخی فعالیت‌های او جلوگیری کنند یا خانواده برخی اسباب‌بازی‌ها را در اختیار کودك قرار ندهند و...

اساسا این برخوردها باعث کژکاری کودك شده و رشد بهنجار او را مختل می‌کند و خود این موارد می‌تواند به واکنش‌های اجتنابی یا اختلالات و آسیب‌های دیگر روانشناختی منجر شود.

باید توجه داشت سوگیری کاملا طبیعی است و نمی‌توان از آن جلوگیری کرد حتی سوگیری نسبت به کودکان با ضریب هوشی بالا ممکن است باعث شود که آنها را از برخی بازی‌های کودکی منع کنند یا زمان زیادی برای انواع کلاس‌های آموزشی و استعدادیابی قرار دهند که خود این موضوع آسیب‌رسان است.